El Cul del Pou | | Actualitzat el 16/10/2019 a les 11:13

BUGADA AL POU. Octubre 2019

PER QUINTÃ• TORRA CORDONS
El plató de la casa Vallès

Manresa és un plató cinematogràfic. No és el primer cop que parlo de la requesta que té la ciutat per ambientar-hi històries, anuncis i ficcions de qualsevol època. I la casa Vallès, on hi ha ubicada la redacció del **Pou**, és un indret incomparable sempre ben endreçat i cuidat pel nostre veí Pere Alier. A principis d'agost, en el pis on viu s'hi va rodar un videoclip protagonitzat per la cantant i model Lablenne. La banyera que apareix al vídeo és la de la casa. I el saló noucentista, també. Als crèdits d'agraïment, no se'n van pas oblidar.

Retolació confusa

Sort que els responsables de la retolació del clip rodat a la casa Vallès no són els que s'encarreguen de senyalitzar les obres a Manresa. Al carrer de l'Era d'en Firmat, cantonada amb Bonsuccés, s'hi estan construint un parell d'edificis. Un lector, estranyat pels noms dels carrers que indicava el rètol en una de les tanques que privava el pas, va fer-hi una fotografia que m'ha fet arribar. Els carrers Sant Magí, Sant Blai i Joan Pelfort són a la Sagrada Família. En aquest cas, gairebé és millor refiar-se del GPS.

Retolació creativa

Continuant amb les fotografies fetes a peu de carrer, en la que publiquem al costat d'aquest text podeu veure el cartell d'una barberia/perruqueria del carrer del Carme. Tot i que algun veí de la revista ja me n'havia alertat, la instantània que publiquem és del company de NacióManresa Pere Fontanals, que treballa a escassos metres. En una composició creativa -en el sentit ampli de la paraula- hi podeu llegir "perluqueria", paraula que també es repeteix al vidre de la porta de més avall. L'amic Fontanals, ben esmolat, va publicar un comentari a les xarxes per il·lustrar el "nyapet": «Assegurant el tanto», deia. Crec que es referia a l'opció dels propietaris per fer una barreja "catanyola" entre "perruqueria" i "peluquería". És una opció.

Retolació mal accentuada

I no deixo l'àmbit del comerç de barri dedicat a la imatge personal per referir-me al cartell penjat a la porta del centre d'estètica 4pèls, a tocar de la plaça de Lladó, que m'ha fet arribar una lectora. L'activitat, malauradament, sembla que es traspassa. No sé pas si això ha provocat el "tràsbals" lingüístic dels amos que anuncien el "tràspas" del negoci.

Retolació enigmàtica

Un lector sempre atén a la cartellera, i com si estigués fet expressament, m'envia una curiosa fotografia, feta al carrer de Na Bastardes, on algú ha dibuixat una creu sobre el rètol que condemna les miccions masculines. La veritat és que les parafílies de la gent no deixen de sorprendre'm mai.

Picadilly Jorba

Per rematar l'ampli apartat de cartelleria, passant per la plaça de Sant Domènec, l'altre dia em vaig adonar que a la façana de cal Jorba, en la balconada central del xamfrà del primer pis, s'hi ha instal·lat una pantalla per exhibir-hi publicitat en un bucle infinit. Potser la idea els devia venir de la que ja es va instal·lar a la façana posterior del Conservatori, la de la banda de la Muralla, on s'anuncien les activitats amb suport municipal i que, a la nit, enlluerna tothom qui passa. Espero que no continuem amb aquesta dinàmica. Si no, ben aviat, Sant Domènec semblarà Picadilly Circus. De fet, en altres èpoques, el lateral del teatre ja havia estat ple de rètols publicitaris lluminosos. Tot torna.

Enramades tardanes

Una tradició que no torna perquè, de fet, no ha marxat mai, són les enramades. A Manresa, les més conegudes són les de les Escodines, sector, per cert, on s'ubica el carrer de l'Aiguader, que, tristament, s'ha fet famós per una agressió sexual que va atreure les televisions i mitjans de tot l'estat. El vial, per què negar-ho, està deixat de la mà de Déu. Però per Corpus també s'engalana i, entrada la tardor, encara està ben enramat!

Gent del barri

La idea de revitalitzar el centre històric és un dels cavalls de batalla de les associacions de veïns. Aquest setembre, la sala de la Plana ha acollit l'exposició #socbarriantic, organitzada per l'AV del Barri Antic i amb fotografies de Xavier Serrano. La idea era retratar veïns i veïnes que viuen al nucli històric per donar valor i atractiu a la zona. Un dels protagonistes ha estat al nostre cap de redacció, Carles Claret. En el text que acompanyava el retrat exposat, explicava que prové de la Sagrada Família, on encara hi viuen els pares, però que fa més de dues dècades que freqüenta el carrer Sobrerroca per, òbviament, assistir a les reunions i activitats relacionades amb fer arribar el **Pou** al quiosc cada mes.